

NIET TEGEN TE HOUDEN LIEFDE – Hand. 10, 34-42 1 Kor. 5, 6-8 Joh. 20, 1-9

Overweging Eerste Paasdag, 5 april 2015 – Dominicuskerk Utrecht

'Als jij aan mij geeft, dan geef ik aan jou': zo gaat het bij mensen vaak.

Voor wat hoort wat, nietwaar?

Maar God doet anders: *Hij laat de zon opgaan over goeden en slechten.*

'Als je die mensen uitnodigt aan tafel die jou ook uitnodigen', zegt Jezus,

'wat voor bijzonders doe je dan; gebeurt dat niet overal ter wereld?'

Daarmee geeft hij aan dat onvoorwaardelijke liefde ongewoon is:

niet zomaar een menselijke prestatie, eerder een nieuwe geboorte.

Niet uit vlees en bloed, maar uit God geboren – schrijft evangelist Johannes.

Dat Gods liefde anders omgaat met het kwaad dan wij gewoon zijn,

heeft Jezus in zijn leven, lijden en sterven laten zien:

Hij sloeg niet terug als anderen hem sloegen.

Hij had eerder te doen met hen, zag hoe zij in de greep waren van het kwaad,

blind voor iets anders – hij bad: *Vergeef het hun, zij weten niet wat zij doen.*

Tot het uiterste is hij gegaan om hen aan te spreken op hun goede kanten,

om bij hun hart te komen en het te raken, zodat het zich zou openen.

Het is *de leerling van wie Jezus hield* – zeg maar: de ingewijde – die dit ziet.

Hij ziet Jezus aan het kruis niet als een beklagenswaardige mislukkeling,

afgevoerd en eerloos als een slaaf te kijk gehangen,

maar als *liefde die tot het uiterste gaat* om mensen te winnen (\neq overwinnen)

die afziet van geweld en ons wil omarmen mét het kwaad dat in ons steekt:

Als ik omhoog ben geheven zal ik allen tot mij trekken.

Gód is hier, niet als een almachtige geweldenaar die de bozen komt uitroeien;

nee, in een doorboorde, geopende mens is Hij, met heel zijn kracht.

Naar ik meen een zwarte Afrikaanse vrouw noemt Hem 'gewonde genezer'.

En Paulus spreekt van 'kracht in zwakheid volbracht'.

Gaan we nu naar het evangelie van vanmorgen.

Twee leerlingen snellen om het vlugst naar het graf

De een is de leerling die altijd de anderen vooruit is, de leider.

Hij mag dan ook als eerste het graf binnengaan.

Maar hij ziet enkel feiten: doeken netjes opgevouwen en apart neergelegd

Hij weet echt niet wat hij daaruit kan opmaken.

En dan komt de door Jezus beminde leerling, de ingewijde in Jezus' geheim.

Hij begint te zien, staat er. Wat gaat er dan voor hem dagen?

Hij ziet wat de schrift zegt: *dat hij zou verrijzen.*

Dat staat letterlijk zo nergens. Maar wel dit:

De 'dienaar' – dat is de mens die zich inzet voor een nieuwe wereld,

niet met macht en geweld, maar als een assistent die anderen ondersteunt – ,

die mens lijkt keer op keer in de geschiedenis te mislukken;

hij krijgt hij de kwalen van onze wereld over zich heen.

Maar hij schudt ze niet van zich af, tilt ze op zijn rug en draagt ze naar God toe:

dat Hij ernaar kijkt, erdoor geraakt wordt, en ze geneest.

Mozes' was zo'n dienaar; zijn graf is nooit gevonden – bij God is hij geborgen;
en Elia is opgevaren ten hemel – hij is in God vereeuwigd, hij blijft van kracht.

De geliefde leerling kijkt met de ogen van het hart in het graf. En hij ziet:
een leven dat zich zo dienstbaar gemaakt heeft, daarin is God aan het werk;
dat is *niet tegen te houden, zelfs niet door de zwaarste steen*. (Jan Nieuwenhuis)
Jezus, de gestalte van die liefde, heeft de opsluiting van de dood doorbroken,
zoals later op de dag gesloten deuren van angst hem niet kunnen tegenhouden

God gaat de strijd met het kwaad anders aan dan wij denken:
Hij begeeft zich in het hol van het kwaad, om helend en genezend daar te zijn.
De ikoon van Pasen beeldt dit uit:
in het rijk van de dood dringt hij binnen vol vaart,
– de aderen in zijn hals gezwollen van levenskracht –
om de oude mens bij de pols te vatten,
– daar waar men de kloppende van het hart voelt,
Die mens, die in de greep was van dodelijke machten, komt overeind, staat op
om samen met Jezus de Opgestane de kerker van de dood te verlaten
de ruimte van het volle leven in.

*Weet je, schat, we zien het soms een beetje zwart
Soms lijkt de wereld om je heen, koud en gemeen
En je strijdt, omdat de aarde lijdt.
Maar zelfs als de zon voorgoed verdween
Je vecht nooit alleen*

*Want je hebt de tijd, de eeuwigheid
De verbeelding aan je zij
En je weet, daar zal ik altijd zijn*

*Als je mij belooft, dat je blijft geloven
Dat een mens krijgt wat hij geeft
In je grootste zorg, zit de hoop verborgen
Dat wie lief heeft overleeft*

Uit: *Je vecht nooit alleen*
gezongen in The Passion 2015

VOORBEDEN

Tot het uiterste zijt Gij gegaan, God,
in uw dienstknecht Jezus,
die afdaalde tot in het rijk van de dood
om ons daaruit op te halen.
Daarom bidden wij U:

Maak uw schepping nieuw, o God,
en laat de macht van vrede en verzoening
die in Jezus' opstanding aan de dag komt
sterker zijn dan wat mensen verdeelt en scheidt.

Stilte

Wij bidden U om bevrijding
voor allen die onderdrukt worden
of gebukt gaan onder voortdurende oorlogen:
doorbreek de macht van het geweld in onze wereld.

Wij bidden U, Heer, voor allen
die lijden aan ziekten en kwalen:
dat zij worden opgericht
en de kracht ervaren van Jezus' opstanding.

Gedenk de mensen die alles verloren
wat hun dierbaar was:
reik hun de hand, Heer, en doe hen opstaan
uit hun ellende en wanhoop

Bevrijd uw gemeenschap die hier bijeen is,
van alles wat ons gevangen houdt;
en laat ons een nieuw leven leiden
in uw dienst en tot elkanders welzijn.

Jozef Essing o.p.